

אכתקוים ארותי

24, החובב את אותם הדברים. אתראה
קטנה: יהיה עליו לחבב גם אותה.

★ ★ ★

דווקא לא

לפניכם חיל צעיר הטוען שהוא משתייך לאותו חיל סובל הרבה ממדורי - חיל הצנחנים (1113/135) אתם באמת מוצאים שצנחנים טובלים כאן? זו סתם בורות לומר דבר כזה. אמנם הדרישה הפנטסטית להם פחתה במקצת כאן, אבל לגבי דידי הם אורחים רצויים כתמיד. או מה אמרתי - כן - הוא בן 18, שטיני, אוהב לטלל, לרקוד ולראות הצגה טובה. הוא חיפאי ורוצה להתכתב דווקא עם ירושלמית כבת 17-16. ומה שהוא רוצה כבר במכתב ראשון, כולנו יודעים.

★ ★ ★

לעשות שמח

כל מה ש (1113/136) אומרות הוא ש' שתינו גימנוסטיות רמת-גניות בנות 16, הרוצות להתקשר עם חברות-רמת-גניות. או תלמידי-בית.

★ ★ ★

נלסון או כן סיגריה שהיא

תראו מה בא אלי (1113/137):

אנוכי מבקש צעירה לחליפת מכתבים וריעות. ברם, כדי שבקשתי תהיה נהירה די הצורך, גם אפרט דרישותי ואפסי הראות - דעותי בנידון אציין ללא רתע ומורך דאינך חושבת ומדמה - נערה - ואני בעצם, עוד איני יודע מי את - זאת ליתרון, כהבדל בין מחשך לנהרה? הייך ודרכיהן נטי לשפר ולהטיב עדי-עוד. לבטחית נא היי, וכל שניקה לו לטבע - חבבי.

יען כל השאר הוא רק סילוף חסר-טעם. ככל שנותן ינועו מיום הולדת 17, אבי, לגנוסטיא צנועה זה 20 פעם. לאסי במוסכמות ולמרות זאת אל תעשני - נלסון או כן סיגריה שהיא. פרקי שערך בקסידה עך תהפכי נחמדה ומושכת מנגד לראי. די דוגל בחקר החן ותכל היופי. צורתך אם נאה היא, וכברך כן תוכך - קחי, אפוא עט ונייר וכתבי רייך גלי וכל שאר צפונות מוחך, שהי מענה רך אשיב כחמאה - לכל מכתב שיגע הלום. תלמידי-בית ובת הסביבה - היי ברוכה ושלום.

ספשעשרה

והלנה רובינשטיין

אוף! אני מתה, אני אומרת לך שזה היה פנטסטי. וזעה, פשוט. איזה דוחק, ראיתי רק את הכובע שלה. כזה אדום אדום אדום ורוד כזה. מה, מה, הלנה רובינשטיין, טמבלית. בטח שהייתי בפתחה. כאילו שאת לא יודעת כמה שאני משתגעת אחרי אמנות! עם גרעון, יפה, לא? אבל מה יצא לי מזה? היה כזה דוחק שלא יכלו אפילו לראות את זה. שחבתני את זה מאחותי היי גבלה, אני מוכרחה למהר להוריד את זה לפני שהיא תזדקק מהעבודה היא תהרוג אותי. נורא רציתי לראות אותה אחרי כל מה ששתה בחיים ובשבת ישראל. היו איזה מיליון אנשים ולא יכולתי לראות כלום רק לשמוע את חיים לבנון נואם אני לא יודעת על מה. גרעון אומר שגם לבנון לא נדחפתי ונדחפתי והגעתי כבר די קרוב אבל לא מספיק, ראיתי רק את הכובע שלה מרחוק. אני אומרת לך שהיא אשה נהדרת אף פעם לא משתנה היא תמיד זקנה. אבל שמעת כמה שהיא מיליונרית? ואמא שלי הותי עוד מעיזה לקרוא לקרמים שלי מרי גרינה! את חושבת שזה סתם? כולם הת' חנפו אליה נורא וראיתי מרחוק את ראובן הצירי היה עם השערות הלבנות שרואים אותו בכל מקום. והמון סרנות ועתונאים וגברים. באמת אני לא מבינה למה מוזמנים כל כך הרבה זה היה פשוט שוק. גרעון קיבל הזמנה. הוא אומר שצריכים להיות יותר סלקטיבים הוא סיפר לי בדיחה גסה נהדרת, אבל את בשח לא תביני, בכלל אני מוצאת שהוא נורא חכם. תגידי, למה את חושבת שהוא התכחן כשאמר ששתיים ועוד שתיים הם ארבע?

קורא את המדור, אתה המיוחד האוהב חברה ובו לה מצד שני, אתה עליו ורציני בשעת-הצורך, אתה שאוהב חריפות... אתה יודע כבר מה.

טוב, או היא רוצה להתכתב אתך, להתייך דד אתך, להכיר אותך, להציץ בתמונה שלך ולחשוב שאתה באמת משהו מיוחד, למרות שאתה ואני יודעים שאתה לא.

★ ★ ★

כל אחד לחוד וכולם ביחד

(1113/133) אומרים שהם חיות-אדם, כי דוריסטים, ושבעים יחד עם זאת שעוד לא רצחו אף אלקי, ורוצים להתכתב עם שלוש טפסערות. הם מצהירים שהם סימפטיים. כל אחד לחוד וכולם ביחד. לא איכפת להם אפילו למסור כמה פרטים על עצמם:

„משה - בעל אמביציות רבות ואומרים שהוא הגבר בטמימה.

„גידי - אחד המספרים החזקים בשביל החברה. בלעדי שום בלאגן אינו מתארגן, אבל הוא בעל נצוצים רבים של כשרונות. וחתי - אותו נוכל להגדיר רק באות ה' בה' הידועה, בכל השטחים ובכל המקרים.“

גומה לי שאינני טועה אם אני חושבת שחוי הוא זה שכתב את המכתב.

★ ★ ★

הומור והשתוללות

(1113/134) מעידה על עצמה שהיא נערה משכילה, תלמידת תיכון, בת 17, וחובבת - אתם יודעים כבר מה, פלוס „הרפתקאות למכביה, הומור חריץ והשתוללות.“ והיא רוצה למצוא צעיר תלמידי-בית מגיל 19 עד

נערת השבוע

נערה יפהפיה הגרה בסמוך לבית חרושת למוצרי אופנה, איננה הולכת לאיבוד, אם לשפוט לפי זוגמנית זו. היא גרה בסמוך לבית החרושת תלחה מודל, ובא למי שבא הרעיון לעשות ממנה זוגמנית של המפעל. בראשית השבוע היה עם הנערה שרה ברבי, אולם החל מיום שני, בו נישאה לנשים אלי, שוב אין היא מבינה לתואר העלמה ברבי. ומה דעתכם על עיניה היי שחורות הענקיות? עם השמלה שהיא לובשת, של תלחה מודל, הוא ברוכים הבאים. חשבת שתהיו מעוניינים לדעת.

חשבת שכבר גמרנו עם זה. אבל לא. עוד באים אלי שאמצא חפצים אבודים. לא איכפת לי כל כך, אבל אימרו לי: אתם גברים אתם?

„ביום ששי אחד, 9.1.59, נוסע במספר 19 לכיוון מוגרבי עם עוד חבר. יושבת אשה צעירה ממול, איי, רות, גיה-דירת, ובלוהיים - כל הדברים הטובים הם קצרים או מקצרים את החיים - אני חייב לרדת. יורד. מחייכים מן החלון. נפרדים. „מי היא? עורי לי, אם היא קוראת הי שורות שתזדונו אליך בגוף או בנפש, ולו גם אך לשם סגירת המעגל של אותה מקריות ששינוי פתחנו. אנא, מי היא ומה שמה?“

מה שמך: כאשר ואם תרצי המשך לשיחה על עיניים יפות - כתבי לפי מספר (1113/130).

★ ★ ★

אשה ואדם

עד כמה שאני מכירה אותך, את כשה משתגעת אחרי מכתבים מסוג זה של (1113/131) ואח יודעת למה? איך יחידה. לפחות עוד 15 תענינה למכתב: „לפסח עומים נראים לנו הדברים מוזרים... סתומים כחידה, ואו נחפש... כי משהו חסר.“

לו ידעתי את שמך - הייתי כותב לך - אולי מומן. לו ידעתי את דיוקנך, את גזן עיניך, קלטת פניך - אולי הייתי מתארך כך בפשטות.

אך מה יוכל כל זה? הנה רק זאת ידעתי כי הינך שקטה וסוערת כאחת... מבינה ומרגישה כאחת, נערה פשוטה וחמו' דה שטרם עברת את גיל העשרים. ביתך קרוב אל ביתי בתל-אביב או סביבותיה. ידעתי כי הנך אשה ואדם... אשה ואדם שאוכל להיות לפניך כמו שאני באמת.

„חשבתך עליך האלמונית... עת הלכתי בלילות שכוריא-אהבה... עת טיפוח הגשם הראשון וירפון על פני... עת שמעתי את צלילי של בטהובן או הבסתי מפרחים הקמלים בסתי, או בהתעוררותי החדשה של העולם באביב, ואז חייכתי והמשכתי בדרכי אמרתי „אולי את היא? ובספרילי חפשת את כתובתך למשלוח מכתביומי ולא מצאתיה כי חיץ של מיסתורין חוצץ בינינו, חיץ של זמן... של מקום... של משחקי-חיים שאין לו קץ.“

מי אני, את שואלת? סתם סטודנט צעיר ואולי קצת יותר מזה... אך את הדברים הקטנים והגדולים אספר לך כאשר רק זכור בית שקופה של מכתבים גלוי-לב תפריד בינינו... ללא ציפוי של כחל ושרק, אולי בקסם כמוס... אולי ברסט... אולי ב' הבנה... בידדות כנה... אולי במבט חר' סף מבט ואולי בעולם הגדול, העומד ב' צלם של האנשים הקטנים... הו! ואולי בדרכים נפרדות של בידדות ואהבה הלכנו, בטרם הדרכים ניגשו, נצעד לקראת ה' שלמות ולא ניגע אליה, כי השלמות היא סימן של קיסאון. של חוסר כמיהה.

קומי נא עתה נערה, קחי מיסתנייר ועליו ציירי את הגיגך ואת דמותך, קרעי לרחצה צעיפי-עסור אלמוניות ותעלומה. ו' רקמי את נבטי היכרות הראשונים. „אלך אני מונה, האלמונית, קומי... כל עוד את אשה ואדם, כי לאגרתך אני מצפה, את! כן, את!...“

★ ★ ★

שיא החוצפה, נדמה לי, היה ללכת לראות את הלנה רובינשטיין באיפור של אליזבט ארדן.

★ ★ ★

אוהב ובז לה

כאילו בכונה, הרי מכתבה של (1113/132), חילת צעירה, כתוב אף הוא בגוף שני, מלא „אתה, אשר...“ כמו בערך אתה ה'

הווי

אל תזרוק אותו לכלבים

ב יגור, ביקשה מזכירות המשק מהחבר'ים, המוציאים לכלבים אוכל מתדר האוכל, שלא יתנו לכלבים יחד עם האוכל גם את הכלבויניקים.

★ ★ ★

זאת כפרתי

ב תל-אביב, בא פקח עירוני לחנות עופות בשכונת התקווה, נחבט בפניו עלידי בעל החנות בתרגולת שחוטתה.

★ ★ ★

תפסין הכב

ב גליל, במושב-עובדים, הכריזה אשה נשואה בת 28 ואם לשני ילדים על שיבת-רעב, טענה שלא תפסיק את שבי' תחה עד שאחד מקשישי המושב, אדם בן 50 וסבא לנכדים, יסכים לשאתה לאשה.

★ ★ ★

רק כך!

ב ירושלים, עבר גירי שחרוף (18), תייר יהודי מאמריקה, את קו שביתת-הנשק, טייל בירושלים העתיקה, נתפס ו' הושלך לכלא. הוחזר לישראל, הסביר: „עבר-תי את הגבול כדי לראות את הארץ כולה, אם טובה היא.“

★ ★ ★

באזנו ענין

ב גינוסר, אחרי שרוב חברי המשק התרוצצו סביב נהגי הטנדרים והמכוני' יות, כדי לארגן באופן פרטי כרטיסים ונס' עה להופעת להקת הרקדנים הכושמים שהת' קיימה בסריה, פירסמה פרסמה מזכירות המשק, כי תופעה זו „אינה הולמת אותנו, ואינה מוסיפה להרגשה הטובה.“

★ ★ ★

פני הדור, כפני הכלב

ב לונדון, בריטניה, פירסם עתון הרפואה תוצאות מחקר של ד"ר גאי דינס שקבע, כי „בעל-כלבים מושפעים מכלביהם ומקבלים מהם את אפים ואף את צורתם. ככל שחובבי-הכלבים חי יותר במחיצת בן' השעשועים שלו, כן גדלים סיכויו להדמות לכלבו.“

★ ★ ★

כרטיסי-כניסה

ב ירושלים, אחרי שאשתו של אורח בן 49 סרבה לתת לו להכנס לביתם כתי' צאה מריב, הגיש האיש בקשה למטטרה לקבלת רישון לעריכת סרונה ליד דירתו כדי לפייס את אשתו ולשכנעה להתיר לו להכנס הביתה.

★ ★ ★

צעד בעלי כלבים

ב לונדון, בריטניה, גיסו מבוגר ונער בן 17 להציל שני כלבי-ציד שלהם שנפלד לתוך נהר מוצף גלידי-קרח, לא הצ' ליחו לחנץ אל הכלבים ששחו לצד השני של הנהר וניצלו, טבעו בנהר.

★ ★ ★

החוק אינו יבש

ב חיפה, נעצר יואל כרמלי כשהוא נוהג בחצות לילה גיפ עמוס תשעה נוסעים, מהם חמש בחורות, הסביר לעוצריו: „אני לא יכול להשאיר טרמפסטים בגשם.“

★ ★ ★

הבת או הכסף

ב תל-אביב, הופיעו גבר ואשה מבר' גרים בדירתו של א. כ. הרחק, טענו כי הם מוכרתים לבקר בדירתו, מאחר ש' הגיעו לאזניהם שמועות, כי בתם מבלה בחברתו את הלילה, עברו בכל חורי הבית, נזכחו כי בתם איננה שם, יצאו ועמם תכשיטים בשווי של 300 ל"י.

★ ★ ★

לשקר יש רגליים

ב תל-אביב, אחרי שלידם התעללו ב' קבצן שהתראה כסיסה, צלע על גבי קבצים, דרף הקבצן אחריהם, השיגם והכה אותם.

★ ★ ★

שופטי קן

ב באר-שבע, בעת משחק כדורגל, הת' חפשו שני צופים בתלבושת של שופ' סים, התרוצצו ליד קו החיצון של המגרש, שרקו והניסו דגלים, בלבלו את השופט הראשי שלא ידע להבחין ביניהם לבין ה' שופטים האמיתיים.